

ΠΑΝΔΩΡΑ.

4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, 1871.

ΤΟΜΟΣ ΚΒ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 519

Η ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 517.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἡ πόλις τῶν πεδιάδων.

Πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ πεδινοῦ τούτου ὠκεανοῦ κεῖται ἡ πόλις τῶν πεδιάδων ἡ καλουμένη Δέμβερ, εἰς ἣν πρὸ τινῶν μηνῶν οὐδὲ μία γυνὴ εὕρισκετο· ἀλλὰ τί σημαίνουνσι δύο μῆνες εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἐκεῖνας χώρας; Πρὸ δύο ἐτῶν ἦτο μεσαιὼν καὶ πρὸ πάντε ἐποχὴ τῶν πατριαρχῶν.

«Κύριε, μοὶ εἶπέ τις κατοικῶν μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ξυλίνην καλύβην, τὴν ὁποῖαν γνωρίζουσι καλῶς οἱ τε ἔποικοι καὶ οἱ μεταλλευταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Οἶκος τοῦ φυτευτοῦ,» σὲ βεβαιῶ ὅτι, ὅτε πρὸ πάντε ἐτῶν ἦλθα κατὰ πρῶτον ἐνταῦθα ἐπανερχόμενος ἀπὸ τῶν μεταλλείων, ἔδιδα εὐχαρίστως καὶ δέκα τάλληρα ὅπως ἴδω ἐν μίλλιον μακρὰν καὶ ὑπηρέτιδος *φουστάνι*.»

Ὁ εἰπὼν μοι ταῦτα ἐκάθητο πρὸ τῶν ποδῶν κυρίας μεσοκόπου, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος ἦτο περὶ τὴν δύσιν του. Μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἠρώτησα αὐτὴν, ἂν ὁ εἰπὼν ὅτι θὰ ἔδιδε δέκα τάλληρα ὅπως καὶ μα

κρόθεν παρτηρήσῃ *φουστάνι* ὑπηρέτιδος ἦτο σύζυγός της.

— Καὶ διὰ τί μ' ἐρωτᾷς, κύριε;

— Διότι ἐνόμισα ὅτι εἰς τὸ ληχεῖον τοῦ γάμου ὁ κερδαίνων κληρὸς ἔπεσεν εἰς αὐτόν.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη μειδιῶσα, δὲν εἶμαι σύζυγός του, ἀλλ' ἐὰν θέλω ἡμπορῶ νὰ γίνω αὐριον. Προχθὲς ἔθαψε μίαν, καὶ σήμερον θέλει νὰ δοκιμάσῃ καὶ δευτέρην.

Ὅτε ἐξῆλθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ φυτευτοῦ, εἶδον κυματιζομένην ἐπὶ τῆς θύρας μικρὰν σημαίν, ἐφ' ἣς ἀνεγινώσκοντο ταῦτα· *Κυρία Μόρτιμερ, προφήτις*. Εἶχον δὲ ἀναγνώσει εἰς τὰ παράθυρά τινῶν ἐργαστηρίων καὶ ἀγγελίαν λέγουσαν ὅτι ἡ περίφημος Κ. Μόρτιμερ ἔφθασε πρὸ μικροῦ, καὶ ὅτι ἔδιδε συμβουλὰς περὶ τῶν ἀσθενειῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας ἡμποροῦμεν νὰ ἐνομάσωμεν *καρδιακάς*. Κατόψε δὲ ἡ κυρία αὕτη εἰς δωματίον παρακείμενον εἰς τὸ ἰδικόν μου· εἰ δὲ καὶ ἡ θύρα της, κλεισμένη ἐπιμελῶς, εἶχεν ἄνωθεν μικρὸν παράθυρον διὰ τοῦ ὁποίου μοὶ ἦτο εὐκολὸν νὰ βλέπω εἰς τὸν κοιτῶνά της, οὔτε κἂν λαθραῖον βλέμμα ἐφαντάσθην νὰ ρίψω εἰς αὐτόν ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων ἡμερονυκτίων, καθ' ἃ διέτριψα ἐκεῖ, ὅπως ἀποφύγω τὰ δίκτυα ἃ τινὰ πιθανῶς εἶχε στήσει κατ' ἐμοῦ. Σημειωτέον ὅτι ὅτε ἀπετάθην πρὸς τὴν κυρίαν ἥτις δὲν ἤθελε νὰ ὑπαν-

δρευθῇ τὸν κύριον, ἡγνόουν ὅτι ἦτο ἡ περιώνυμος Κ. Μόρτιμερ, ἡ προφήτις, ἡ μάγισσα ἢ τις ἀντὶ δύο ταλλήρων σοὶ ἐδείκνυε τὴν μέλλουσαν ἢ τὸν μέλλοντα σύζυγόν σου.

Ταλαίπωρος μάγισσα! ἡ ποιητικὴ τῆς γοητείας δὲν εἶναι λαμπρά· δὲν ἐτήρησε τὴν ἐλαχίστην παράδοσιν τῆς τέχνης, οὔτε τὴν χάριν καὶ τὴν λεπτότητα δι' ὧν διακρίνονται αἱ εὐγενεῖς ὁμότεχνοί της. Ἐνῶ διέβρινε πρὸ τῆς θύρας μου κατόπιν ἔχουσα τὸν λάτρην της, μὲ εἶδε ζητοῦντά τι κατὰ γῆς, ἔναυσμα πεσὼν ἀπὸ τὰς χειρὰς μου.

— Ἐχασες τίποτε; μὲ ἠρώτησε.

— Μικρὸν πρᾶγμα, κυρία, ἀπεκρίθην· ἐν ἔναυσμα· δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὲ προμηθεύσετε ἄλλο ἄλλου εἶδους *);

— Δὲν κατασκευάζουν τοιαῦτα εἰς Δέμβερ, ἀπεκρίθη μετὰ πολλῆς λύπης.

— Συγχώρησέ με ν' ἀμφιβάλλω, ὑπέλαβον χαριετίσας αὐτήν· διότι μὲ φαίνεται ἀδύνατον νὰ μὴ κατασκευάζουν ὅπου εὐρίσκεσαι.

Αὐτὴ δὲ ὠχρίασεν, ἐνῶ ὁ λάτρης της ἐγέλασε.

— Καὶ πῶς; ἠρώτησε στενάζουσα.

— Πῶς; μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου γίνονται καὶ γάμοι καὶ ἐναύσματα.

Καὶ μειδιάσασα·

— Ἄ, κύριε, ἀνεφώνησε, σ' εὐχαριστῶ· δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὸ ρητόν σου.

Εἶπε καὶ κατέβη συνοδευομένη πάντοτε ὑπὸ τοῦ φίλου της.

Ὅτε ἐφθασε κατὰ πρῶτον, ὡς μοὶ εἶπον, εἰς τὴν πόλιν ταύτην μεταξὺ τῶν μεταλλευτῶν, εἴλκυσε τὴν προσοχὴν πάντων καὶ ἐθησαύρισε πολλὸν ἀριθμὸν ταλλήρων· σήμερον ὁμῶς φαίνεται ὅτι ἡ γοητεία παρῆλθεν. Ὁ ξενοδόχος, φρουρούμενος ὑπὸ τῆς νομίμου γυναικὸς του, ἄμοιρος δὲ καὶ ποιήσεως, ἐπιμένει ἀπαιτῶν τὰ γινόμενα δι' αὐτὴν ἔξοδα, καὶ τόσῳ μάλιστα ἐπιμένει, ὥστε ἀναγκάζεται ἡ ἀθλία νὰ ζητῇ πόρους ἀπὸ προσωρινῶν αἰσθημάτων. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶναι τυχοδιώκται καὶ χαρτοπαῖκται, θὰ κατέτριψεν ἡμέρας ὀδυνηράς. Ἡ πλησιεστέρα πόλις ἀπέχει ἐξακόσια μίλια, καὶ ἵνα μεταβῇ ἐκεῖ πρέπει νὰ πληρώσῃ διακόσια τάλληρα.

Σημείωσις. Ὅτε ἐπέστρεφον ἐκ τῆς λίμνης Σαλὲ, εἶδον ὅτι ἡ μικρὰ τῆς γυναικὸς ταύτης σημαία δὲν ἐκυματίζετο πλέον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ὑπωπτεύθην μήπως ἄγγελοι ἐχθροὶ τὴν ἐβίασαν νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλην πόλιν· ἀναβαίνων ὁμῶς τὴν κλίμακα ὅπως

ὑπάγω εἰς τὸ δωμάτιόν μου τὴν ἀπέντησα καὶ τὴν ἐχαίρετιστα εὐσεβάστως. Ἐμαθον δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἡ ἀρχαία γείτων μου κατέλιπε τὸ ἐπάγγελμα τῆς καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν κοινὸν βίον. Αὐποῦμαι δὲ προσθέτων ὅτι ὠνομάζετο χάριν εὐπρεπείας σύζυγος.

Οἱ κάτοικοι τῆς Δέμβερ ἔχουσι πολλὰς ἀξιολόγους ιδιότητας· εἶναι ἀνδρεῖοι, καρτερικοὶ, γενναῖοι, ἐπιχειρηματίαι καὶ δὲν καταβάλλονται ὑπὸ τῶν παθημάτων· ἐνὶ λόγῳ ἔχουσι τὰς ἡρωϊκὰς ἀρετὰς τῶν ἀρχαίων σκανδιναυϊκῶν θεοτήτων· ἀλλ' ὡς οἱ θεοὶ τῆς Ἀρκτοῦ, οὕτω καὶ αὐτοὶ διάγουσι βίον ἐλάχιστα ἠθικόν· πᾶσα κοινωνία τῆς ὁποίας τὰ ἥθη εἶναι ἀσθενῆ, ἀποστρέφεται τὸν γάμον καὶ ὡς συνήθειαν, καὶ ὡς αἶσθημα, καὶ ὡς θεσμόν. Οἱ ζήσαντες ἄγαμοι, μεμονωμένοι, μακρὰν τῆς ἐπιρροῆς μητρὸς ἢ ἀδελφῆς, ὀλίγον πιστεύουσιν εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀδυνάτου φύλου· καὶ ἄνευ τῆς θρησκείας ἐκείνης, ἣ τις ἐπρεπε νὰ ζωογονῇ τὴν καρδίαν πάντων, σπανίως ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ συνάπτῃ διαρκεῖς δεσμοὺς καὶ νὰ ζῇ μετὰ οἰκογενείας. Δύναται τις ν' ἀγαπᾷ πολὺ τὴν κοινωνίαν τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ νὰ μὴ θέλῃ νὰ συνδέεται μετ' αὐτῶν ἐπὶ ζωῆς· καὶ ὁ χειρότερος ἀξιοὶ τελείαν σύζυγον· ὀλίγοι ὁμῶς σύζυγοι ἀναχωρήσασαι ἐκ τῆς Πενσιλβανίας συγκατατίθενται νὰ ἐξορισθῶσιν εἰς τὰς ἀγρίας χώρας τῆς Κολοράδο. Ναὶ μὲν ὑπάρχουσι τινες μεταλλευταὶ ὑπανδρευμένοι, ἀλλ' οἱ μὴ ὄντες δὲν ἔχουσι διόλου ὄρεξιν νὰ ὑπανδρευθῶσι· διὸ, ἐξαιρουμένου τοῦ γάμου, εἰν' ἔτοιμοι νὰ πέσωσιν εἰς πάσας τὰς ἐνέδρας τῶν γυναικῶν, καὶ εὐκόλως νικῶνται ὑπὸ τῶν θελγήτρων Ἰνδῆς ἢ καὶ μαύρης. Εἰς τῶν πλουσιωτέρων κατοίκων τῆς Δέμβερ, οὗ τινος κρίνω περιττὸν νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομα, ἀνεχώρησε πρὸ μικροῦ εἰς τὰ ὄρη, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν Cheyennes. Οἱ νέοι σκανδιναυοὶ θεοὶ φοβοῦνται εἰς ἄκρον, ἐσάκις πρόκειται νὰ διαβῶσι τὴν πύλην χριστιανικῆς ἐκκλησίας.

Ἡ Δέμβερ εἶναι πόλις 4000 ψυχῶν, ἔχουσα δέκα ἢ δώδεκα δρόμους, δύο ξενοδοχεῖα, μίαν τράπεζαν, ἓν θέατρον, ἕξ ἐκκλησίας καὶ πεντήκοντα καπηλεῖα. Ὁ περιερχόμενος εἰς τὰς βορβορώδεις αὐτῆς ὁδοὺς, ὅπου ἐπικρατεῖ πνιγνὴρὸς καύσων, νομίζει ὅτι εὐρίσκεται εἰς πόλιν δαιμόνων· ἀνὰ πέντε οἰκίας ὑπάρχει καὶ μία ὅπου πωλοῦνται οἶνοπνεύματα καὶ ζυθος· ἀνὰ δέκα, καὶ μία περιέχουσα χαρτοπαίκτας καὶ κόρας φτυλοβίους· ἐνίοτε μάλιστα εὐρίσκεται ἐν ταύτῃ σκιραφεῖον τε καὶ χαμαιτυπεῖον. Εἰς τὰ ἀπαίσια ταῦτα καταγώγια, ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι πολυτιμότερος τοῦ βίου τοῦ κυνός. Πρὸ δύο ἐτῶν οἱ φιλήσυχοι πολῖται ἐξηγείροντο πολλάκις τὴν νύκτα ὑπὸ κράτων πυροβόλων· τὴν δ' ἐπιούσαν πρωτὴν ἔβλεπον ἐξηπλωμένον εἰς τὸν

*) Match, ἡ λέξις αὕτη σημαίνει ἀγγλιστὶ καὶ ἔναυσμα (allumette) καὶ γάμον· καὶ τοῦτον ἐννοεῖ ὁ ἡμέτερος περιηγητὴς εἰπὼν «ἄλλου εἶδους». Ἀλλὰ τὸ λογοπαίγνιον δὲν μεταφράζεται ἑλληνιστί.

δρόμον πτώμα, τὸ ὅποιον ὁ δολοφόνος εἶχε ρίψει ἐκτὸς τοῦ παραθύρου. Καὶ οἱ μὲν τίμιοι ἄνθρωποι ἔλεγον· «Ἐνας ἀχρεῖος ὀλιγώτερον! ἄμποτε καὶ τὰ ταῖριά του» οὐδεὶς δὲ ἐνθυμεῖτο ὅτι ὑπάρχει καὶ δικαιοσύνη.

Μετὰ ταῦτα, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Οὐίλλιαμ Γίλπιν, θεμελιωτοῦ καὶ διοικητοῦ τῆς Κολοράδο, χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιτηρητικῆς ἐπιτροπῆς, χάρις εἰς τὸν φόβον τὸν ὅποιον δικιδίδει ἡ ὀξυδέρκεια καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ σερίφ Οὐίλσον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν παρουσίαν ἀμερικανίδων τινῶν καὶ ἀγγλίδων, τὰ ἦθη τοῦ πανδαϊμονίου αὐτοῦ τῆς Δύσεως, ἀρχίζουσι νὰ βελτιῶνται ἔπωσοῦν. Ἀγγλίδες κατοικοῦσι ἐκεῖ πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν μὲ βεβαιούσιν ὅτι ἐγένετο ἀξία λόγου μεταρρύθμισις. Βεβαίως ὁ Γίλπιν δὲν ἐγκρίνει, κατὰ θεωρίαν τοῦλάχιστον, τὴν αὐθαίρετον παρέμβασιν τῆς ἐπιτηρητικῆς ἐπιτροπῆς· πρὸς τὸ παρὸν ὅμως, ἐπειδὴ οἱ πολῖται δὲν ἀπολαύουσιν οὐδεμιᾶς ἀσφαλείας, ἡ δὲ δικαιοσύνη μένει τυφλὴ καὶ χωλὴ, καὶ οἱ κακοῦργοι εἶναι ἐπιτήδαιοι καὶ ἰσχυροὶ, ἀνάγκη νὰ ὑποφέρωσιν ὥστε οἱ ἀνεύθυνοι οὗτοι δικασταὶ παραβαίνοντες τὸν νόμον ὑποστηρίξωσι τὴν τάξιν διὰ πυρὸς καὶ ἀγχόνης, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ δολοφονίας. Οὐδεὶς γινώσκει τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἀδυσωπήτου τούτου δικαστηρίου· ὑποτίθεται μόνον ὅτι πάντες οἱ πλοῦσοι καὶ δραστήριοι κάτοικοι τῆς πόλεως συγκροτοῦσιν αὐτό. Ἰσως σὲ ὀνομάσει τις τὸν δαίνα καὶ τὸν δαίνα ὡς ἀρχηγούς, ἐκτελεστάς καὶ ὄργανα. Τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶναι μυστικὴ ἐταιρία πολλοὺς ἔχουσα πράκτορας· μ' ἐβεβαίωσαν δὲ ὅτι οὐδὲν ἐγκλημα διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι σπανίως παραβλέπει τὸν ἔνοχον. Ἐάν τις γίνῃ ἄφαντος, προφυλάττονται πάντες νὰ μὴ ἐρωτήσωσι τί ἀπέγεινεν· οἱ γείτονες ὅμως θὰ ἀνυψώσωσι τοὺς ὤμους, καὶ ἰσως τις προφέρει τὰς μυστηριώδεις ταύτας λέξεις «ἀνέβη εἰς τὸ δένδρον.» Εἶναι δὲ τὸ δένδρον βαμβακιά αὐξάνουσα εἰς τὴν τάφρον τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν τῆς Δέμβερ σημαίνει ὅτι ἀπηγχονίσθη. Τὸ μυστικὸν δικαστήριον συνεδριάζει τὴν νύκτα, αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται μεταξὺ μεσονυκτίου καὶ τῆς δευτέρης ὥρας μετ' αὐτὸ, ὥρας σιωπηλῆς τῆς ὁποίας διαρκούσης πᾶς ἔντιμος πολίτης ὀφείλει νὰ κοιμᾶται. Ἐνίοτε ὅταν οἱ ἐργαστηριακοὶ ἀνοίγωσι τὸ πρῶτ' τὰ ἐργαστήριά των εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, παρατηροῦσι νεκρὸν κρεμάμενον εἰς κλαδίον· ἐν γένει ὅμως τὸ σχοινίον κόπτεται πρὸ τῆς αὐγῆς, καὶ τὸ σῶμα μεταφερόμενον μέχρι τῶν προαστείων ρίπτεται εἰς τρύπαν ὁμοίαν τρύπας σκύλου.

Ἐπειδὴ δὲ σχεδὸν πάντοτε κρύπτουσι τὸ μέρος τῆς ταφῆς, καταντᾷ ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ νόμιμος

ἀπόδειξις τοῦ θανάτου τοῦ καταδικασθέντος. Χιλιάδες τινὲς ἀνθρώπων ὧν οἱ πλείστοι δὲν ἔχουσιν οὔτε γυναῖκα οὔτε παιδιά, κατατρίβουσι τὸν καιρὸν αὐτῶν εἰς ὕβρεις, εἰς ξυλοκοπήματα καὶ εἰς μέθην. Ἰδοὺ, ἐπαναλαμβάνει ἀενάως ὁ Γίλπιν, ἡ ζύμη νέου ἔθνους.

— Τί λέγεις, κύριε, διὰ τὰ παλληκάρια μας τῆς Δύσεως; μὲ ἠρώτησέ ποτε ἄγνωστός τις τὸ βλέμμα ἔχων αὐθαδὲς καὶ τὰ χεῖλη μειδιῶντα.

Ἐγὼ δὲ ἐνθυμηθεὶς τὴν φράσιν τοῦ Γίλπιν, καὶ νομίσας ὅτι ἔπρεπε ν' ἀπαντήσω εὐγενῶς ἀπεκρίθην·

— Καταγίνεσθε φαίνεται νὰ δημιουργήσετε νέον ἔθνος.

— Ἐ! ἀνέκραξεν ὁ ἐρωτήσας με, τὸν ὅποιον τὸ γένειον καὶ τὰ ὑποδήματά του ἐσκέπαζον σχεδὸν ὅλον.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν μ' ἐνόησε, νομίσας ὅτι περιγελῶ αὐτὸν εἶπε·

— Τὰ παλληκάρια τῆς Δύσεως δὲν νοστιμεύονται εἰρωνείας.

Καὶ ἔφερε τὴν δεξιὰν πρὸς τὴν μάχαιράν του.

— Καταγίνεσθε, ἐπανελάθον, νὰ δημιουργήσετε νέον ἔθνος; μεταχειρισθεὶς τὴν φορὰν ταύτην ὕψος ἐρωτηματικόν, ὥστε μήτε νὰ τὸν πειράζω μήτε νὰ δοκιμάσῃ τὴν μάχαιράν του.

— Ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπεκρίθη ἀναλαβὼν τὸ μείδιωμα καὶ ἀποσύρας τὴν χεῖρα ἀπὸ τὴν ζώνην του, δὲν ἤξεύρω· ἤξεύρω μόνον ὅτι καταγίνομαι νὰ συνάζω χρήματα.

Ὁ Οὐίλλιαμ Γίλπιν εἶναι ἰσως τὸ σημαντικώτερον ὑποκείμενον τῶν Πεδιάδων, ὡς ὁ Βρίγσμ Τούγκ ὁ σημαντικώτερος ἄνθρωπος τῆς λίμνης Σαλέ. Ἐάν εἶπῃ τις ὅτι τὸ ἐν Δέμβερ γραφεῖόν του (μικρὸν δωμάτιον ἐν τῷ «οἴκῳ τοῦ φυτευτοῦ,» χρησιμεῖον συγχρόνως εἰς αὐτὸν καὶ ὡς κοιτῶν, καὶ ὡς βιβλιοθήκη, καὶ ὡς αἰθουσα ἐπισκέψεων, καὶ ὡς ἐργαστήριον, τὸ ὅποιον ἡ ἀριστοκρατία τῆς Κολοράδο μεταβάλλει κατὰ προτίμησιν εἰς πτυστήριον), εἶναι τὸ πρότυπον σχολεῖον ὅπου οἱ κάτοικοι τῶν χρυσοφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὄρεινῶν μερῶν ἔρχονται νὰ σπουδάσωσι τὴν πολιτικὴν, οὔτε θὰ κατακριθῇ ὅτι μετεχειρίσθη ῥητορικὸν σχῆμα. Ἡ φύσις καὶ ἡ πείρα ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀρχηγὸν κράτους, θεμελιωτὴν. Ἀνήκων εἰς τινὰ τῶν καλλιτέρων κουακερικῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας του (πάππος του ἦτο ὁ Γίλπιν ὁ συνοδεύσας τὸν Πέν καὶ Λογάν), ἐπείσθη ἀναγινώσκων τὴν ἱστορίαν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εὐρείας θρησκευτικῆς ἀνεξιθρησκείας ἥτις ἐτίμησε τὸν Γουλλιέλμον Πέν εἰς τὴν αὐλὴν Καρόλου τοῦ Β' τῆς Ἀγγλίας. Ἐχων πολλὰς ἀρετὰς ἐξ ἐκείνων αἱ τινες ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλοφυΐαν, ὑπομονητικὸς, ὀξυδερκής, ἐνθουσιώδης, εὐγλωττος, διεδραμά·

τισε καὶ διαδραματίζει ἐτι σήμερον δραματικώτατον καὶ παρadoxώτατον πρόσωπον εἰς τὴν χώραν ταύτην τῆς δύσεως. Ἐπικαλεῖ ἐκυτὸν καθολικὸν κουάκερον, δηλαδή περλαμβάνει τὰ δύο ἅκρα τῆς θρησκευτικῆς ιδέας, ἥτοι τὸ αἶσθημα τῆς προσωπικότητος καὶ τὸ δόγμα τῆς ἐξουσίας, τὴν ἐλευθερίαν τὴν πλέον ἀπόλυτον καὶ τὸν κανόνα τὸν πλέον αὐστηρόν.

Εἰς τοιοῦτο κράμα ιδεῶν καὶ συμπαιγνῶν δὲν φθάνει τις ταχέως, διότι δὲν πηγάζει ἀπὸ προσωπικῆς φαντασίας, ἀλλὰ ἀπὸ μακρᾶς ἱστορικῆς πείρας καὶ πολυαρίθμων οἰκογενειακῶν παρadoxέσεων. Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις τοιοῦτός τις συνδυασμὸς εὐρίσκεται εἰς μόνον τὰ ὅρια, ὅπου οἱ Κουάκεροι τῆς Πενσυλβανίας ζῶσι πλησίον τῶν καθολικῶν τῆς Δελουάρης.

Ὁ Γίλπιν σύγκειται οὕτως εἶπεν ἐξ ἀντιθέσεων. Κουάκερος καὶ στρατιώτης, πυροβολητὴς ἱκανότατος, ἐπολέμησε μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν εἰς Μεξικὴν, καὶ ἔγεινεν ὁ νεώτερος ἀντισυνταγματάρχης τῶν Ὁμοσπόνδων πολιτειῶν. Ἐάν δὲ δὲν παρητεῖτο ὅπως ἀπελθὼν κατασταθῇ εἰς τὴν δύσιν, θὰ ἐλάμβανε βεβαίως ἀνωτάτην στρατιωτικὴν διοίκησιν ὑπὸ τὸν Γράντ καὶ τὸν Σέρμαν. Κατ' εὐτυχίαν τὸ καθήκον δὲν προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον· διότι τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ὑπῆρχε σπουδαιότερα ἀνάγκη ἀλλαχοῦ ἢ εἰς στρατόπεδον, εἰς τὰς χώρας λέγομεν τῆς δύσεως ὅπου λατρεύεται, τῶν ὁποίων εἶναι προστάτης, καὶ τὰς ὁποίας ἀπεφάσισε νὰ καλλιεργήσῃ, νὰ ἐκπολίτισῃ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ νόμου. Ὑπ' αὐτὸν ἡ Δέμβερ μετεμορφώθη καὶ αἱ πρόοδοι ἐγένοντο τάχιστα. Καὶ ὁμως, ἂν πρέπει νὰ πιστεύσω τὴν μαρτυρίαν τῶν κατοίκων, ἡ παρουσία γυναικῶν τινων, αἱ τινες ἦλθον μετὰ τῶν συζύγων των, συνετέλεσε πολὺ πλέον τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς εὐγλωττίας τοῦ Γίλπιν εἰς τὴν διαβρώθμισιν τῶν ἡθῶν τῆς πόλεως. Εἰς τὸν τόπον τοῦτον μία κυρία εἶναι δύναιμις. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐφάνη κατὰ πρόωτον εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς Δέμβερ μεταξωτὴ ἐσθῆς καὶ λεπτοφυεῖς κάλυμμα γυναικὸς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας λέγω ἐκείνης ἡ ὁδὸς ἐγένετο καθαρωτέρα καὶ ἡσυχωτέρα, ἠκούσθησαν ὀλιγώτεροι ὕβρεις, ἐδόθησαν ὀλιγώτεροι πληγαὶ καὶ ἐκρότησαν ὀλιγώτεροι πυροβόλα. Ναι μὲν πάντα ταῦτα τὰ τερψίθυμα ἦθῃ σώζονται πάντοτε, καὶ ἡ Δέμβερ δὲν ἤμπορεῖ νὰ καυχῇ ἔτι ἐπὶ ἡσυχίᾳ· ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἤρχισαν νὰ ἐννοῶσιν ὅπως οὖν ὅτι εἶναι αἰσχρὸν ν' ἀλληλομαχῶσι καὶ νὰ ὑβρίζωνται ἐπὶ παρουσίᾳ γυναικῶν.

Ἡ μεταβρώθμις ἐγένετο βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς. Κατ' ἀρχὰς αἱ κυρίαι εὐρέθησαν εἰς μεγάλην στενοχωρίαν· δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ ἡ μία

τὴν ἄλλην, ἀγνοοῦσιν μὴ τις ἐξ αὐτῶν ᾗναι ἀπρεποῦς διαγωγῆς· σήμερον ὁμως γνωρίζονται κάλλιον, καὶ τὸ κατ' ἐμὲ, λαβόντα προσωπικὴν πείραν, βεβαιοῦ ἀδιστακτῶς ὅτι ἡ Δέμβερ περιέχει κοινωνίαν γυναικῶν εὐάριθμον μὲν, εὐγενεστάτην ὁμως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ὁ Βόβ Οὐίλσον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς δικαιοσύνης ἐν Δέμβερ ὀνομάζεται Ροβέρτος Οὐίλσον, σημαντικώτατον πρόσωπον· εἶναι δὲ ἀστυνόμος, πρῶτος ἀρχὼν τῆς Δέμβερ, δημόσιος κήρυξ ἐπὶ τῶν πλειστηριασμῶν καὶ εἰρηνοδίκης. Καὶ τὸ μὲν ἀληθές αὐτοῦ ὄνομα εἶναι τὸ ἀνωτέρω· οἱ κάτοικοι ὁμως τῆς Κολοράδο οὐδέποτε θ' ἀνεγνώριζον αὐτὸν ἂν τὸν ἐπρόφερον κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ὅπως καὶ ἡμεῖς τὸν Κουέντον Ὁράτιον Φλάκκον, ποιητὴν καὶ ἄνδρα τρυφηλὸν γνωρίζομεν ἀπλῶς Ὁράτιον, οὕτω καὶ ὁ Ροβέρτος Οὐίλσον ὀνομάζεται μονοσυλλάβως Βόβ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ἡ Βόβ Οὐίλσον ὑπὸ τῶν ἀξιούντων πλείονα εὐγένειαν.

Ἡ νεανικὴ αὐτοῦ ἡλικία ὑπέκυψεν εἰς θυέλλας, καὶ ἐνῶ ἦτο ἀκάθεκτος χαρτοπαίκτης ἡ καὶ χειρότερος, διωρθώθη. Δὲν φαίνεται δὲ ἔχων πλείονα τῶν 40 ἢ 42 ἐτῶν· εἶναι μικρόσωμος, εὐπαγὴς καὶ κεφαλὴν ἔχει παρεμφέρουσαν πρὸς τὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἡ διήγησις τῶν τολμημάτων ἅτινα ἀποδίδουσιν αὐτῷ οἱ κάτοικοι τῶν Πεδιάδων, ἀνατριχιάζει τὸν ἀκροατὴν. Κατατρίψας ὀλίγας τινὰς ὥρας μετ' ἐμοῦ, μοὶ ὠμίλησε περὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπικρατίας εἰς ἣν ἦλθε νὰ ζητήσῃ τόχην.

— α Εἰς Δέμβερ, μοὶ εἶπεν, ὁ φόνος θεωρεῖται μικρὸν πρᾶγμα· κατὰ τὸν ἡθικὸν κώδικα τοῦ τόπου, εἶναι μόλις πλημμέλημα. Πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν τὸ κοινότερον, φυσικώτερον καὶ συνεχέστερον πάντων τῶν συμβάντων ἦτο ὁ φόνος. Ἐν γένει ἡ δολοφονία δὲν ἐγένετο ἐκ προμελέτης. Μετὰ τινὰ ῥῆξιν πᾶσαν σχεδὸν πρῶτον ἐν πτώμα ἔκειτο ἀπέναντι μιᾶς τῶν δυσρήμων οἰκῶν τῆς πόλεως. Καὶ σημειώσῃ ὅτι εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, εἰς πᾶσαν δεκάτην οἰκίαν κεῖται καὶ ἐν καπηλειῳ, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ φυλούδιοι εὐρίσκουσιν οἶνοπνεύματα, χαρτί, μουσικὴν καὶ ὅλα τὰ ἐρεθιστικά. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ ρουλέττα περικυκλόνεται ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς, οἱ ὅποιοι μονομαχοῦσιν ἐπὶ τέλους. Γεμίζονται τὰ πολύκαννα, αἱ σφαῖραι συρίζουσι καὶ ὁ πλέον βραδύς ἢ πλέον ἀνεπιτήδειος πίπτει. Οὐδεὶς δὲ ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος· τοιοῦτός τις ἄνθρωπος ἂν λείψῃ δὲν πειράζει· τόσον καλῆτερα διὰ τὴν πόλιν, ἢ ὁποῖα βεβαίως δὲν πενθηροεῖ. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐδῶ δὲν λογαριάζεται.»

Ἡ σύζυγος τοῦ δημάρχου τῆς Δέμβερ με ἐβεβαίω-

σαν ότι ἐκ τῶν ἐξήκοντα ταφέντων εἰς τὸ μικρότερον νεκροταφείον τῆς πόλεως, οὔτε εἰς εἶχεν ἀποθά-
ναι θάνατον φυσικόν. Τόσφ δὲ ὑπερβολικὸν μοὶ ἐφάνη
τὸ ῥηθὲν, ὥστε ἠρεύνησα νὰ μάθω τι ἀκριβέστερον·
ἀλλὰ δὲν ἦτο ὁρθὸς ὁ δισταγμός μου.

— Ἐσπέραν τινὰ, προσέθετο ὁ Βόβ, κατεγινόμενην
γράφων εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ὅτε ἤκουσα ἐκπυρο-
κρότησιν· καὶ ἀνοίξας τὸ παράθυρόν μου παρατήρησά
τινι γογγύζοντα εἰς τὸ ἔδαφος. Οἱ σύντροφοί του
τὸν ἀνεσῆκωσαν, κανεὶς ὁμῶς αὐτῶν δὲν κατεδίωξε
τὸν φονέα, ὃς τις ἔμενεν ἄγνωστος. Ἄλλοτε πάλιν,
ἦτο πολὺ ἀργά, δύο στρατιῶται ἐστάθησαν ἔμπρο-
σθεν ἑνὸς φρέατος ἀπέναντι τοῦ παραθύρου μου·

— Κύτταξε, εἶπεν ὁ ἕτερος αὐτῶν πρὸς τὸν σύν-
τροφόν του· ἰδοὺ ἕνας ὑποδηματοποιὸς εἰς τὴν θύ-
ραν του· σημάδευσέ με τον.

» Καὶ τῶνόντι, τὸ ἐργαστήριον ἦτο ἀνοικτόν. Ὁ
στρατιώτης ἐπυροβόλησεν, ὁ ταλαίπωρος σκυτοτό-
μος ἔσπευσε νὰ κλείσῃ τὰ παράθυρα, ἡ δὲ σφαῖρα
ἐμπήχθη εἰς τὸν τοῖχον. Οἱ στρατιῶται ὁμῶς δὲν
ἐτιμωρήθησαν, δι' ὃ καὶ ἠπόρησα· τὸ περίεργον δὲ ὅτι
ἡ ἀπορία μου ἔφερεν εἰς ἀπορίαν ἐκείνους πρὸς τοὺς
ὁποίους ἔλεγα τὸ πρᾶγμα. Πρέπει ἐδῶ νὰ φονεύσῃ
τις ἡμίσειαν τοῦλάχιστον δωδεκάδα ἀνθρώπων ὥστε
ν' ἀρχίσωσι νὰ σκέπτονται περὶ αὐτοῦ. Εἶδα κα-
κοῦργον ὃς τις, μηδενὸς ἀγνοοῦντος, εἶχε φονεύσει
ἕξ ἢ ἑπτὰ, καὶ ὁμῶς ἐκάθητο ἀνενόχλητος πλησίον
εἰς τὴν Central-city. Καὶ μήπως ὁ ταλαίπωρος δὲν
ἠσθάνετο τύψιν συνειδήσεως δι' ὅσα ἔκαμε; Μήπως
ὁσάκις εὐκαίρῳ το ποτήριόν του μὲ τοὺς καλοὺς
του φίλους, δὲν ὠμολόγει ὅτι ἐβαρύνθη τὴν αἵματη-
ρὰν τέχνην του; Μίαν τῶν ἡμερῶν ἐνῶ διέβαινον ἑ-
φιππος τὴν πόλιν, ἀπῆντησε φίλον του καὶ τὸν ἐ-
προσκάλεσε νὰ πῶσιν· ἐπειδὴ δὲ ὁ φίλος του δὲν
ἐδέχθη τὸν ἐφόνευσε φιλικῶς. Ναί, ἐν μέσῳ δημο-
σίης πλατείας, ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ, μία σφαῖρα
διεπέρασε τὴν καρδίαν φίλου, καὶ ὁ ἔλκεϊνός αὐτοῦ
μὲ ὕψος κωμικόν, ὥς ἂν εἶχε πράξει τι ἀκουσίως·
— Θεέ μου, ἀνεφώνησεν, εἶναι λοιπὸν γραμμένον νὰ
φονεύω ἕνα ἄνθρωπον ὁσάκις ἔλθω εἰς τὴν πόλιν!

Τὸ πλῆθος, ἀγανκτῆσαν τέλος πάντων συνέλαβε
τὸν ἀδιόρθωτον κακοῦργον, τὸν ἐδίκασιν ἐν ἀκαρεῖ,
καὶ τὸν ἔστειλε νὰ μετανοήσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς
περιφήμου ἀγγώνης, τοῦ πενθίμου λέγω δένδρου, τὸ
ὁποῖον βλέπει ὁ ἐρχόμενος εἰς τὴν Δέμβερ ῥίπτων
τὴν τρομερὰν σκιάν του εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸ ὁποῖον
ὀνομάζεται Βαμβάκιὰ τῆς δικαιοσύνης. »

Ταῦτα μοὶ εἶπεν ὁ μέγας δικαστὴς Βόβ.

Πρωῖν τινὰ παρατηρήθη ὅτι ἔλειπον ἀπὸ τινος
ἱπποστασίου τῆς πόλεως πέντε ἱπποὶ. Ἐρωτηθεὶς ὁ
Οὐέλσον ὑπωπτεύθη εὐθὺς τρεῖς πρὸ ὀλίγου ἐλθόν-
τας ἐκ τῶν μεταλλείων διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν βουνῶν,

χαρτοπαίκτης καὶ ἀχρεΐας διαγωγῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἀ-
ναζητήσας εὐθὺς αὐτοὺς εἰς ὅλην τὴν πόλιν δὲν
τοὺς ᾤρεν, ἐβεβαιώθη ὅτι ἦσαν οἱ ἀληθεῖς κλέπται
καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς καταδιώξῃ. Ἰδοὺ λοιπὸν αὐ-
τὸς ἐμπήξας πολύκαννον εἰς τὴν ζώνην καὶ μάχαι-
ραν κοπερὰν, ἀναβαίνει εἰς τὸν ἵππον καὶ τρέχει
πρὸς τὸν δρόμον τῆς Πλάττης. Τὸ φθινόπωρον ἦτο
τότε περὶ τὰς ἀρχάς του, ἡ χιών ἤρχιζε νὰ ἀναλύε-
ται καὶ ὁ ποταμὸς βαθύτατος. Ὁ καλὸς σου ὁμῶς
Οὐέλσον ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμόν, ἀνύψωσε τὸ πο-
λύκαννον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του καὶ κολυμβῶν
ἐπέρασε. Πεντακόσια μίλια μακρὰν τῆς Δέμβερ, με-
ταξὺ πεδιάδος, παρατήρησε τοὺς κλέπτας· σημειω-
τέον ὅτι δὲν εἶχε σταθῇ οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα.
Οἱ μὲν δύο ἐφιπποὶ ἔσυρον ἕτερον ἵππον, ὁ δὲ τρίτος
ἱππεύων μόνος ἦτο ὁ οὐραγός. Μόλις τότε ἐξημέρω-
νεν. Οἱ κλέπται δὲν ἐγνώριζον τὸν ἀστυνόμον εἰμὴ
ἐκ φήμης, διὸ καὶ εὐκόλως ἤνοιξε τὴν ὁμιλίαν μὲ αὐ-
τοὺς καὶ ἰδίως μὲ τὸν οὐραγόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶπεν
ὅτι ἦτο δυστυχὴς μεταλλευτὴς ἐπιθυμῶν νὰ ἐπα-
νέλθῃ εἰς τὰς πολιτείας. Οὕτω δὲ συνώδευσεν αὐ-
τοὺς ἀπὸ τῆς ὀγδόης ὥρας μέχρι τῆς μεσημβρίας
ἐπ' ἐλπίδι νὰ συναντήσῃ ἢ τὴν δημοσίαν ἀμαξάν, ἢ
ἄλλην τινὰ συνοδίαν ἱκανὴν νὰ τὸν συνδράμῃ. Ἐ-
πειδὴ ὁμῶς οὐδεὶς ἐφάνη, ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ μόνος
καὶ χωροφύλαξ, καὶ στρατιώτης, καὶ ἀστυνόμος, καὶ
ἀνακριτής. Διὸ ἀναχαιτίσας αἰφνης τὸν ἵππον του
καὶ μεταβλὼν ὄψιν·

— Κύριε, ἀνέκραξεν, ἀρκετὰ ἐταξειδεύσαμεν
ἕως ἐδῶ· ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Δέμβερ.

— Κ. . . . τί φλυαρεῖς; ἐμούγγρισεν ὁ εἰς ἀνα-
σύρας πολύκαννον ἀπὸ τὴν ζώνην του. . . . ποῖος
εἶσαι;

Ὁ ἀστυνόμος δὲν ἐταράχθη· ἀλλ' ἀντιτάξας καὶ
αὐτὸς πολύκαννον·

— Εἶμαι, ἀπεκρίθη, ὁ Βόβ Οὐέλσον. Σὰς δια-
τάττω νὰ ἐπιστρέψετε εἰς Δέμβερ, διότι κατηγορεῖ-
σθε ὅτι ἐκλέψετε πέντε ἱπποὺς. Πρέπει ν' ἀποδώσετε
τὰ ὄπλα σας· θὰ δικασθῇτε κατὰ τὴν νόμον.

— Θὰ δικασθῶμεν! ἐμούγγρισεν ἐκ νέου, καὶ
ἀνεσῆκωσε τὸ πολύκαννον.

Ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἔτι ἐγγίσει τὸν λύκον καὶ κατε-
κυλίσθη εἰς τὴν γῆν προσβληθεὶς εἰς τὸ κρανίον. Οἱ
ἄλλοι δύο ἀκούσαντες τὸν κρότον ἐστράφησαν καὶ
ἤτοιμάσθησαν νὰ πυροβολήσωσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ
ἐνὸς ἔπεσε τὸ πολύκαννον, ὁ Οὐέλσον ἐφόνευσε καὶ
κατεκύλισεν εἰς τὸν χόρτον καὶ τὸν δεύτερον.

— Ἐμπρός! ἀνέκραξεν ὁ Οὐέλσον πρὸς τὸν Σμίθ,
ὃς τις ἔτεινε χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὸν Οὐέλσον!
Κράτησε τὸν ἵππον μου· ἂν σαλεύσῃς, εὐθὺς καὶ σὺ
θὰ ὑπάγῃς μὲ τοὺς συντρόφους σου· ἤξεύρεις ὅτι ση-
μαδεύω καλά.

— Ναί, καλὰ σημαδεύεις, ἀπεκρίθη ὁ κλέπτης.

— Πρόσεξε! θὰ σὲ φέρω εἰς Δέμβερ μὲ τὰ ἄλογα. Ἐὰν τὰ ἐκλεψῇς δὲν θὰ γλυτώσῃς εὐκολὰ, ἐὰν ὁμῶς ὄχι, τόσῳ καλῆτερα. Ἀλλ' εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως θὰ δικασθῇς, καὶ θὰ δικασθῇς καλὰ.

— Ἐμάζωξα, προσέθετο ὁ Οὐίλσον ὅτε μοὶ διηγείτο τὰ ἀνωτέρω, τὰ τρία πολύκαννα καὶ τὰ ἔδεσα εἰς τὸ μανδύλιόν μου γεμάτα ὡς ἦσαν. Ἐπειτα ἐγέμισα καὶ τὸ ἰδικόν μου καὶ ἐβίασα τὸν ἐπιζήσαντα κλέπτην νὰ ἱππεύσῃ καὶ νὰ σταθῇ ἥσυχος ἵνα τὸν δέσω μὲ λωρίαν. Τὰ πτώματα ἔμειναν ὅπου ἦσαν, οἱ ἵπποι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι πρὸς νομὴν, καὶ ἔφερα τὸν αἰχμάλωτόν μου εἰς τὴν πλησιεστέραν ἐξοχὴν, ὅπου κατῴκει ἔποικός τις Γάλλος σύζυγον ἔχων ἀγγλίδαν. Μόλις δὲ εἶπα τὸ ὄνομά μου ἀναγγείλας καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς μου, καὶ οἱ δύο ἔσπευσαν νὰ μὲ συνδράμωσιν. Ὁ αἰχμάλωτος ἐδέθη εἰς πάλον, ἐγὼ δὲ ἀπεμακρύνθην μετὰ τοῦ Γάλλου παραγγείλας θερμῶς εἰς τὴν γυναῖκα νὰ στείλῃ εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθλασσίαν τὸν κλέπτην ἐὰν ποτε θελήσῃ νὰ λυθῇ.

— Ἡσύχασε! μοὶ εἶπεν ὁ σύζυγος· δὲν θὰ λείψῃ.

Μετέβημεν, ἐξηκολούθησαν ὁ Οὐίλσον, εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐφόνευσαν τοὺς ἄλλους, καὶ ἐσκάψαμεν δύο λάκκους εἰς τοὺς ὁποίους τοὺς ἐβρίψαμεν ἀφοῦ ἐσκαλίσαμεν τὰ θυλάκιά των καὶ ἐλάβομεν πᾶν ὅ,τι ὑπεθέσαμεν ἀπιτήδειον νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ταυτότητός των. Ἐπανελθόντες δὲ εἰς τὴν ἐξοχὴν πύραμεν τὴν μὲν γυναῖκα φρουροῦσαν, τὸν δὲ δεσμώτην κλαίοντα. Εἰς μάτην εἶχε προσπαθῆσαι νὰ καταπείσῃ αὐτὴν νὰ τὸν ἀπολύσῃ· εἰς μάτην ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν ματαιότητα, καὶ τὴν φιλοχρηματίαν τῆς φρουροῦ· αὕτη ὑπῆρξεν ἀδυσώπητος. Ἐπὶ τέλους βαρυνθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐὰν δὲν σιωπήσῃ ἦτο ἀποφασισμένη νὰ κλείσῃ διὰ παντός τὸ στόμα του. Τότε γινόμενος κάτωχρος ἐσιώπησε. Τὴν ἐπιοῦσαν μετακομισθεὶς εἰς Δέμβερ ἐδικάσθη, καὶ τὴν μεθούριον ἐγένετο κερπὸς τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου δένδρου. Ἰδοὺ, κύριε, πῶς ἀπονέμω τὴν δικαιοσύνην εἰς Δέμβερ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Σιέρρα Μάδρα.

Ἀπὸ Δέμβερ εἰς Bridger's Pass, μέρος ὑψηλὸν τῆς Σιέρρα Μάδρα, ἡ ὁδὸς πτωμένη ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ τῶν ἐμπόρων δὲν φαίνεται πολλὰ τραχεῖα, ἀλλὰ τὰ χανδάκια, αἱ καμπαὶ καὶ αἱ πέτραι κατακοπιάζουσι τὸν διαβάτην, ὅς τις ἐνεκα τούτου εὕρισκε ὀλίγην διαφορὰν μετὰ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδιάδων. Ἐπὶ ἐννεήκοντα μίλια ὁ δρόμος

πρὸς βορρᾶν τῆς Δέμβερ δὲν ἔχει ἐμπόδια· κεχαραγμένος ὢν εἰς τοὺς πρόποδας ὁρέων ὀλίγον ὑψηλῶν, τῶν λεγομένων «Μελαίνων Βουνῶν», ἀπολήγει εἰς δίοδον ἣ τις διέρχεται διὰ τοῦ τείχους τῶν ὑπὲρ αὐτὰ βράχων καὶ χιόνων. Εἰς Στόνουαλ, πλησίον τῆς Βιργινίας Δέλ, ἀπαντᾷ στενὸν ὁ περ φέρει εἰς ὠραῖον δασὺ χωρίον, πλήρες ῥυάκων καὶ πηγῶν, ὅπου εὕρισκεται μέγας ἀριθμὸς χελωνῶν. Τὸ μέρος τοῦτο, εἰ καὶ ἀλλόκοτον διὰ τὸ βραχῶδες σχῆμα καὶ τὴν λάμψιν τοῦ χρωματισμοῦ, δὲν ἔχει χαρακτηρισμὸν ἢ ἄγριον· ὅταν δὲ περιέλθῃς τὰ ὄρη αὐτὰ ἐννοεῖς εὐθὺς διὰ τί ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν Colorado· διότι τὰ πάντα, γῆ, βράχοι, φύλλα εἶναι κόκκινα, πρὸς τὸ τέλος μάλιστα τοῦ φθινοπώρου.

Μεταξὺ Βιργινίας Δέλ καὶ Οὐίλλο Σπρίγς, ἡ πρὸς νότον τοῦ ἡμετέρου δρόμου χώρα εἶναι θαυμασία· ἀπὸ τὴν ὁδὸν οὖσαν ὑψηλὴν βλέπεις πολυαριθμούς κοιλάδας χλοερωτάτας καὶ δροσεράς, καὶ πορρωτέρω μεγαλοπρεπῇ καὶ ἀτακτον σειρὰν ὁρέων, τῶν ὁποίων τὰς μὲν πλευράς σκεπάζει χλόη, τὰς δὲ κορυφὰς χιὼν ὡς ἐν Ἑλβετίᾳ.

Ποὺ καὶ ποὺ, κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, καὶ πρὶν καταβῶμεν εἰς Sage-Creek καὶ τὸ δάσος τῶν Πευκῶν, ὑπερβαίνομεν ὑψηλὰ τινα μέρη, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν χάριν εὐγενείας ὄρη. Ἡσυχὰ ἦσυχὰ καὶ ὡς καλοὶ χωρικοὶ προχωροῦμεν, ἐνῶ τὸ ἐλαφρὸν ὄχημα κυλίστα εἰς τὰς πέτρας, τὸν χόρτον, τὴν ἄμμον, μετὰξὺ αὐλακίων καὶ ἐλῶν, ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἑσπέρας καὶ ἀφ' ἑσπέρας μέχρι πρωῒας· τοσοῦτῳ δὲ μονότονος καταντᾷ ἡ πορεία ὥστε, ἐὰν δὲν εἶχομεν τὸν φόβον μὴ φανῇ συμμορία Ἰνδῶν, θὰ κατεβάλλετο καὶ ὁ εὐσταθέστερος ὁδοιπόρος. Τρομερὸν ἀληθῶς ταξείδιον, οὐ τινος καὶ αἱ καλῆτε-ραι ὥραι εἶναι ἀποτρόπαιοι. Μόλις ἔχομεν δύο γεύματα ἐντὸς εἰκοσιτέσσάρων ὥρων· καὶ τί γεύματα! Ἡ μαγειρικὴ εἶναι ἐλπεινὴ καὶ τὸ νερὸν χειρότερον. Διόλου χορταρικά, σπανίως τέιον, γάλα, βούτυρον, πρόδιον ἢ βόειον κρέας. Τὰ συστατικὰ γράμματα ὅσα εἶχομεν ἐκ Νεοεβοράκου δὲν χρησιμεύουσι πλέον εἰς τὰ ἔρημα ἐκεῖνα μέρη. Ἐὰν ὑπῆρχον τρόφιμα θὰ τὰ ἐπώλουν· ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσι. Παξιμάδια τὰ ὁποῖα οὔτε σκύλλινοι ὀδόντες δὲν δύνανται νὰ συντρίψωσιν, οὔτε ζῦθος, οὔτε σῆκερα, ἐνίοτε δὲ οὔτε ἄλας. Ἐς ἑκτακτον φαγητὸν σοὶ προσφέρουσι κρέας βουβήλου καὶ αἰγάγρου παρσκευασμένον μὲ πυρίτιδα καννονίου· πληρόνεις δὲ τὸ τρομερὸν τοῦτο φαγητὸν ἐν καὶ ἡμισυ ἐνίοτε δὲ καὶ δύο τάλληρα.

Ἐὰν ὁ βίος οὗτος, τὸν ὁποῖον θὰ ζήσωμεν δώδεκα ἡμέρας καὶ νύκτας φαίνεται τραχύτατος εἰς ἡμᾶς, τί ἄρα θὰ πάσχωσιν οἱ κυνηγοί, οἱ ἄποικοι καὶ οἱ ὀδηγοί; Καὶ ὁμῶς μὲ ὅλας τὰς στερήσεις καὶ μὲ

ὅλους τοὺς κινδύνους ὁ δρόμος μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως τῆς λίμνης Σαλὲ βρύθαι ὁδοιπόρων. Ἐκατοντάδες ἀνθρώπων, μυριάδες βοῶν, ἡμιόνων καὶ ἵππων διασχίζουν τὰ μέρη ἐκεῖνα. Σωροὶ ἐλαφρῶν ἁμαξῶν, ἐπίτηδες κατασκευασμένων μεταφέρουσι μακρὰν τὰ προϊόντα τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν τῆς Ἀνατολῆς, οἶον μῆλα, αἶτον, παστὸν κρέας, ἄλευρον, σερμίδαλιν, γλυκύσματα, τέιον, καπνὸν, ὀρύζιον, σάκχαρ, καφὲν, ἐνδύματα, οἰκιακὰ σκεύη, ἀπὸ πέλων καὶ βρακίων μέχρι σινδόνης καὶ μέχρι πλακῶν χαλκίνων ὠρισμένων νὰ σκεπάσωσι τὰ νεκροκάρβυδα. Πάντα δὲ ταῦτα θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Κολοράδο, εἰς Οὐτά, εἰς Ἰδάχο καὶ εἰς Μεντάννα. Οἱ συνοδεύοντες δὲ ταῦτα συνταξιδεύουσι χάριν πλείονος ἀσφαλείας. Οὐδὲν ἀσφαλιστικὸν κτᾶσθημα ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀσφαλούς ἀφίξεως τῶν πραγματειῶν εἰς Δέμβερ, εἰς τὴν Λίμνην Σαλὲ ἢ εἰς τὴν πόλιν Βιργινίαν· οἱ ἔμποροι διατρέχουσιν αὐτοὶ τὸν κίνδυνον. Πρέπει μόνον οἱ ὁδηγοὶ νὰ εἶναι καλῶς ὠπλισμένοι καὶ καλοὶ σκοπευταί· δὲν ἀπαιτοῦσι δὲ οἱ ἔμποροι παρ' αὐτῶν νὰ ὑπερασπισθῶσι κατὰ τῶν Ἰνδῶν τὰ ἐμπορεύματα. Ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπερχομένων Ἐρυθροδέρμων εἶναι σημαντικὸς, οἱ καλοὶ σου ὁδηγοὶ πηδῶσιν ἐπὶ τὰς καλητέρας ἡμιόλους καὶ φεύγουσι μέχρι τοῦ πλησιεστέρου σταθμοῦ, ἀφίοντες καὶ ἁμάξας, καὶ ἐμπορεύματα, καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἰνδῶν. Ὁ περισκυθισμὸς δὲν εἶναι διόλου νόστιμος, καὶ ὅταν ἔχη τις γυναῖκα καὶ τέκνη, ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχη ὀλόκληρον τὸ δέριμα τοῦ κρανίου του.

Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν λίμνην Σαλὲ φθάνει τις, ἐάν φθάσῃ, ἐντὸς ἐννεήκοντα ἡμερῶν· τὸ διάστημα εἶναι ἐπέκεινα τῶν χιλίων διακοσίων μιλίων. Ἀναπαύονται δὲ εἰς Δέμβερ, κειμένην ἑξακόσια μίλια ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἀναχωρήσεως. Κατὰ μέσον ὄρον διατρέχουσι δεκατέσσαρα ἕως δεκαπέντε μίλια τὴν ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ καὶ εἴκοσι. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας ἀναπαύονται τέσσαρας ἢ πέντε ὥρας ὅπως βοσκήσωσι καὶ τὰ ζῶα καὶ ἐτοιμασθῇ καὶ τὸ γεῦμα. Τὸ ἑσπέρας καταλύουσι πλησίον πηγῆς γλυκέος ὕδατος, καὶ εἰ δυνατόν πλησίον μικροῦ δάσους. Αἱ ἁμαξαι τοποθετοῦνται ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης ἐν εἴδει ὀχυρώματος, οἱ βόες ἀπολύονται πρὸς νομὴν, οἱ ἄνδρες συνάγουσι καὶ κόπτουσι ξύλα, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια ἀνάπτουσι πυρὰ, φέρουσιν ὕδωρ, γαμίζουσι τὰς χύτρας καὶ ἐτοιμάζουσι τὸν ἄρτον τῆς ἑσπέρας. Οἱ νέοι ὑπάγουσιν εἰς τὸ κυνήγιον, καὶ ἐάν ἐνίοτε κατορθώσωσι νὰ φέρωσιν αἰγαγρον ἢ βόνασσον, παρακάθηνται εἰς συμπόσιον. Ἄλλοι δὲ καταδιώκουσι τοὺς κροταλίας καθὼς καὶ τοὺς λύκους, τοὺς ὁποίους ἢ παῖνα ἐλκύει πρὸς τὸ κτάλυμα. Μέγας τις λύκος ἦλθεν εἰς θήραν παιδίου κοιμωμέ-

νου ἐντὸς ἁμάξης, τὸν ἐφόνευσαν δὲ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀφοῦ βοσκήσωσιν οἱ βόες ἐμβιβάζουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν μάνδραν τῶν ἁμαξῶν, διότι ἄλλως τὸ πρῶτ' ἂν εὕρισκοντο δέκα μίλια μακρὰν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς. Καταπύουσι δὲ τὰ ἔργα τῆς ἡμέρας δι' ἄσματος ἢ παραμυθίου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ χοροῦ. Ἐν καιρῷ καύσωνος οἱ τῆς συνοδίας κοιμῶνται ἐντὸς τῶν ἁμαξῶν ὅπως ἀποφύγῃσι τοὺς κροταλίας καὶ τοὺς λύκους. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὅταν ἡ χιὼν στοιβάζεται εἰς τὴν φάραγγα, καὶ συρίζῃ ὁ παγερὸς ἄνεμος, ἡ ἁμαξα ὡς κλίνη εἶναι ψυχροτάτη, ἐξαπλόνονται κατὰ γῆς ἐπὶ σκεπάσματος καὶ προσκέφαλον ἔχοντες φιάλην οὐίσκου. Ἐξυπνοῦσι δὲ πρὸ τῆς αὐγῆς καὶ προετοιμάζουσι τὰς ἡμιόλους καὶ τὰς ἁμάξας διὰ τὴν ἀναχώρησιν, προγευόμενοι μετὰ σπουδῆς. Καὶ ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἢ συνοδία εὕρισκεται ἤδη καθ' ὁδόν.

Ἐνίοτε καὶ αὐτὸς ὁ κύριος τῶν πραγματειῶν τὰς συνοδεύει, ἀλλὰ σπανίως, διότι ὁ ἔχων τὴν διεύθυνσιν τῆς συνοδίας διοικεῖ τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ μεθύσους, καὶ φιλέριδας ἁμαξηλάτας πολὺ κάλλιον τοῦ κυρίου. Ἐάν λείψῃσι τροφαί, ἐάν τὸ οὐίσκου εἶναι κακόν, ἐάν αἱ ἁμαξαι πέσωσιν, ὁ διευθυντὴς ἡμπορεῖ νὰ ἐνώσῃ τὴν φωνὴν εἰς τὴν τῶν δυσηρεστημένων, ὑβρίζοντων τὸν ἀπόντα· διότι, ὡς λέγουσιν, ἔκρηξις ὕδρευον ἀνακουφίζει κατὰ πολὺ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ὁ κύριος ὅς τις δὲν εὕρισκεται ἐκεῖ ὅπως ἀκούσῃ τὰς περὶ αὐτοῦ χαριτολογίας δὲν ἔχει νὰ προσβληθῇ. Ἐάν ἐξ ἐναντίας εἶναι παρὼν, καὶ ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος τῆς συνοδίας ἔχει παράπονον, οὕτως ὥστε καταναλίσκουσιν ἄπειρον χρόνον καθ' ὁδὸν καὶ πνεῦμα στάσεως κυριεύει τὸ στρατόπεδον. Ἐάν τι δὲν γίνῃ ὀρθῶς, καὶ εἰς τοὺς τοιούτους τόπους ἐξ ἀνάγκης δὲν γίνονται ὀρθῶς τὰ πράγματα ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας, ὁ διευθυντὴς, ἀπόντας τοῦ κυρίου, λέγει ὅτι τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν του, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν, ὅτι ὅλοι εἶναι ἴσοι, καὶ ὅτι ἀνάγκη νὰ μὴ χαλῶσι τὴν καρδίαν των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὑβρίζοντες, πίνοντες καὶ ξυλοκοπούμενοι διαβαίνουν ἐπὶ τέλους τὰ στενά, καὶ παραμυθοῦνται ἀποζημιούμενοι διὰ τὰς στερήσεις τῶν ἐννεήκοντα ἡμερῶν κυλιόμενοι καὶ κραιπλώνοντες εἴτε εἰς τὰ καπηλεῖα τῆς πόλεως τῆς λίμνης Σαλὲ, εἴτε εἰς ἐξοχὴν τινα μεταξὺ τῶν βουνῶν.

Ὁ δὲ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων ταξιδεύει ταχύτερον οὐχὶ ὁμοῦς καὶ ἀνετώτερον διὰ τοῦ ταχυδρομείου, φθάνει εἰς Δέμβερ, εἰς τὴν πόλιν τῆς λίμνης Σαλὲ ἢ εἰς τὴν Βιργινίαν ὅπως παραλάβῃ αὐτὰ ὅταν φθάσωσι, καὶ ἐκεῖ τὰ πωλεῖ εἴτε διὰ μιᾶς, εἴτε εἰς μερίδια, κατὰ τὸ συμφέρον του.

Ἀλλ' ὁ σπουδαιότερος κίνδυνος προέρχεται ἐκ

τῶν Ἰνδῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ἰσχυρὰ φυλὴ, ὥς ἡ τῶν Σιού καὶ ἡ τῶν Πάουντ, ἐπιχειρῇ πόλεμον. Οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἀγαπῶσι τὸ οὐέλκυ πλέον καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των, διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ εἰρήνης παρχωροῦσι τὰ πάντα, καὶ σύζυγον καὶ τέκνα καὶ αἰχμαλώτους, ἀντὶ τοῦ ποτοῦ τούτου. Ἀλλὰ μόλις οἱ Σιού βρῶσι μὲ κοκκίνην βαφὴν εἰς σημεῖον πολέμου, μόλις κρεμάσωσιν εἰς τὸ πλευρὸν αὐτῶν τὴν περισκυθίζουσαν μάχαιραν, δὲν ἀγοράζουσι πλέον, ἀλλ' ἀρπάζουσι παρὰ τῶν λευκῶν, εἰσβάλλουσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ φονεύουσι τοὺς πωλητάς.

Καὶ ὁμῶς οἱ σωθέντες ἀνεγείρουσι καὶ πάλιν τὰς παραδοθείσας εἰς τὸ πῦρ καλύβας καὶ φέρουσι νέας τροφάς. Ἐὰν κατορθώσωσι νὰ πωλήσωσιν οὐέλκυ καὶ καπνὸν ἐπὶ τινι καιρῷ χωρὶς νὰ λεηλατηθῶσιν, ἡ τύχη των ἔγεινεν. Ὁ ἐξ ἱρλανδίας Baddy Blake, ἔχει καλύβην πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ Bridger's Pass, εἰς τὸν πλέον ἔρημον τόπον τοῦ κόσμου. Κατοικεὶ δὲ εἰς τὸ φρουρίον Λαρχμὶ, ὅπου εἶναι κάπηλος τῆς φρουρᾶς· εὕρισκε ὁμῶς συμφερότερον νὰ πωλῇ κακὰ οἰνοπνεύματα πρὸς τρία τάλληρα τὴν φιάλην, καὶ καπνὸν πρὸς ἑξὶ τάλληρα τὴν λίτραν, παρὰ νὰ προμηθεύῃ ὑγιεινέρας τροφάς εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ φρουρίου. Τὰ δηλητήρια τρόφιμά του περιέχονται εἰς μικρὰν ξυλίνην καλύβην, καὶ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας τοῦ ἔτους, καθ' οὗς ὁ δρόμος εἶναι ἀνοικτός καὶ ἡ χιὼν δὲν σκεπάζει τὴν γῆν, τὰ πωλεῖ εἰς τοὺς διαβάτας, τοὺς τε Οὐτας καὶ τοὺς Cheyennes· λαμβάνει δὲ εἰς πληρωμὴν ἢ δέρματα βουδάλων καὶ αἰγάγων φερόμενα ὑπὸ τῶν ἀγρίων, ἢ τάλληρα καὶ ἄλλα πράγματα ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήκοντα εἰς λευκοὺς ἀλλὰ κλαπέντα.

Καθ' ὅλον τοῦτον τὸν δρόμον μόνον περὶ ἀγρίων γίνεταί λόγος· μοὶ ἔλεγέ τις τῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως ὅτι εἶδεν ὁδοιπόρον ἀποσπασθέντα παρὰ Σιού ἀπὸ τῆς ἀμάξης καὶ παραδοθέντα ζωντανὸν εἰς πῦρ ἐκ στέατος.

Ὁ περίφημος κυνηγὸς τῆς Βιργινίας ἐσφάγη πρὸ ἐλίου. Συμμορία Cheyennes καταλαβούσα συνοδίαν ἐφόνευσεν ἢ ἠκρωτηρίασεν ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία. Δύο νέαι κόραι ἀρπαγείσαι καὶ κκοποισθεῖσαι ἐξηγοράσθησαν διὰ τινων σάκκων ἁλεύρου.

Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πρώτου στενοῦ κεῖται μεμονωμένος σταθμός, ἐν ᾧ ζῶσι δύο ἄνδρες ὧν ὁ ἑτερος, Jesse Ewing ἐπραξε τὸ ἐξῆς ἀνδραγάθημα·

Τὸ 1866 πολλοὺς ἀριθμὸς Σιού ὠπλισμένων πρὸς πόλεμον εἰσέβαλεν εἰς τὸ παράπηγμα τοῦ Jesse ὅπου εὕρισκετο μόνος. Ἀφοῦ δὲ κατὰ τὴν συνήθειάν των ἔφαγον ἄρτον, κρέας παστὸν, στέαρ καπνιστὸν καὶ καφὲ καὶ ἐκορέσθησαν, διέταξαν τὸν Jesse ν' ἀνάψῃ πυρὰν ἵνα τὸν καύσωσι ζῶντα. Τὴν διασκέδασιν ταύτην ὑπεργαπῶσιν οἱ Σιού. Ἀλλ' ὁ Jesse ὅς

τις εἶχε κατορθώσει νὰ κρύψῃ ἐπάνω του μίαν μάχαιραν καὶ ἐν πολυκάννον χωρὶς νὰ τὰ ἴδωσιν οἱ ἄγριοι, δὲν ἐνέδωκεν. Οὗτοι ὁμῶς ἀπεκρίθησαν ὅτι ἂν δὲν τὴν ἀνάψῃ θὰ τὸν ἐκδάρωσι ζῶντα αἱ γυναῖκες των. Τότε ἐπανέλαβεν ὅτι δὲν ἔχει ἄχυρον καὶ φρύγανα καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἀφήσωσιν νὰ ὑπάγῃ νὰ λάβῃ εἰς τὸ ἵπποστάσιον. Οἱ Ἰνδοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν συνοδεύσαντες καὶ διὰ δύο συντρόφων των, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Jesse εἰς τὸ ἵπποστάσιον, ὁ δὲ ἐφύλαττεν εἰς τὴν θύραν. Ἐν ρίπῃ ὀφθαλμοῦ ὁ Jesse ἐνέπηξε τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στῆθος τοῦ παρ' αὐτὸν Ἰνδοῦ, καὶ ἐνεφύτευσε τὸ σφαιρίδιον τοῦ πολυκάννου του εἰς τὴν κρανίον τοῦ ἐτέρου. Ἡ συνοδία ἀκούσασα τὸν κρότον συνέρρευσεν ἀμέσως ὠργισμένη· ἀλλ' ὁ Jesse, ἑλαφρὸς ὥς ἑλαφρος, ἐπήδησεν εἰς ὑψηλὸν σωρὸν πετρῶν καὶ δένδρων καὶ ἐζάρωσεν ἀκίνητος, ἐνῶ οἱ Σιού ἐξηκολοοῦθουν περιφερόμενοι ἐμμανεῖς περὶ τὴν κρύπτην, καὶ ὕλακτοῦντες τὴν τρομερὰν αὐτῶν πολεμιστήριον κραυγὴν Γέπ! γέπ! Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύτατον καὶ ὁ ταλαίπωρος Jesse δὲν εἶχεν οὔτε ὑποδήματα, οὔτ' ἐνδυμα· ἡ δὲ χιὼν καταπίπτουσα κατὰ πυκνοτάτας νιφάδας τὸν ἐσκέπαζεν· ἂν ἐξήρχετο θὰ συνελαμβάνετο. Κατ' εὐτυχίαν τὸ ψῦχος ἐπάγωσε καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς πόδας καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ὁ ἥρως ἐξῆλθε τέτα ἀπὸ τὴν φωλεάν του καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸν πλησιέστερον σταθμὸν ὅπου εὔρε τροφὴν καὶ περιποίησιν.

Μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν καλύβην του, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως οἱ Ἐρυθρόδερμοι, οἵτινες δὲν λησμονοῦσι τοὺς ἐχθροὺς των, ἐπανέλθωσι καὶ αὐτοί.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΒΟΗΘΕΙ ΣΑΤΤΟΝ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλ. 518.)

Ἀποκατασταθέντες εἰς Θόρωτον, ἱδρυσαν κατάστημα πρὸς κατασκευὴν περικνημίδων καὶ πληρέστατα ἐπέτυχον. Ὁ τόπος ἦτο καταλληλότατος πρὸς τοιαύτην βιομηχανίαν ἕνεκα τῶν πολυαρίθμων προβάτων ἅτινα ἔτρεφε καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐρίου. Λέγεται ὅτι ὁ Ἄστον προσέθεσεν εἰς τὴν μηχανὴν τὰ μολύβδινα βάρη καὶ κατέστησεν οὕτως τὴν ἐφεύρεσιν τελειότεραν. Βαθμηδὸν ἐξετάθη ἡ τέχνη εἰς διαφορὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ διὰ μηχανῶν κατασκευὴ τῶν περικνημίδων ἔγινε ταχέως σπουδαῖος κλάδος τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

Σπουδαιότατη ὑπῆρξεν ἡ τροποποίησις ἥτις κατέστησε τὴν πλεκτικὴν μηχανὴν κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν μεγάλων ποσοτήτων τριχάπτου. Ἐν ἔτει